

**УХВАЛА
ТРЕТЬОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Товариства з обмеженою відповідальністю „ІНКОМТЕХ-ПРОЕКТ“ щодо відповідності Конституції України (конституційності) окремого припису абзацу першого пункту 3 частини першої статті 2 Закону України „Про публічні закупівлі“

К и ї в
4 червня 2025 року
№ 38-3(II)/2025

Справа № 3-74/2025(150/25)

Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Первомайський Олег Олексійович (голова засідання, доповідач),
Городовенко Віктор Валентинович,
Різник Сергій Васильович,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Товариства з обмеженою відповідальністю „ІНКОМТЕХ-ПРОЕКТ“ щодо відповідності Конституції України (конституційності) окремого припису абзацу першого пункту 3 частини першої статті 2 Закону України „Про публічні закупівлі“ від 25 грудня 2015 року № 922–VIII (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 9, ст. 89) зі змінами.

Заслухавши суддю-доповідача Первомайського О.О. та дослідивши матеріали справи, Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. Товариство з обмеженою відповідальністю „ІНКОМТЕХ-ПРОЕКТ“ (далі – Товариство) звернулося до Конституційного Суду України з клопотанням

перевірити на відповідність статтям 1, 8, частині першій статті 19 Конституції України (конституційність) окремий припис абзацу першого пункту 3 частини першої статті 2 Закону України „Про публічні закупівлі“ від 25 грудня 2015 року № 922–VIII зі змінами (далі – Закон), а саме „якщо така діяльність не здійснюється на промисловій чи комерційній основі“.

1.1. Державне підприємство „Антонов“, правонаступником якого є Акціонерне підприємство „Антонов“ (далі – АП „Антонов“), та Товариство 22 вересня 2021 року уклали договір (далі – Договір), за умовами якого Товариство зобов’язалося поставити комплектуючі вироби (елементи електронних схем), а АП „Антонов“ – прийняти та оплатити товар на умовах, визначених цим договором.

Сторони 7 жовтня 2021 року уклали додаткову угоду № 1 до Договору згідно з якою збільшено об’єм закупівлі товару та збільшено суму договору.

Товариство у січні 2024 року звернулося до Господарського суду міста Києва з позовом до АП „Антонов“ про визнання Договору та додаткової угоди № 1 до Договору недійсними, вважаючи, що Договір між Товариством та АП „Антонов“ та додаткова угода № 1 до Договору укладені з порушенням Закону, без дотримання інтересів держави, що не відповідає вимогам частини першої статті 203 Цивільного кодексу України (далі – Кодекс).

Господарський суд міста Києва рішенням від 2 квітня 2024 року, залишеним без зміни постановою Північного апеляційного господарського суду від 5 листопада 2024 року, у задоволенні позову Товариства відмовив. Судові рішення мотивовано тим, що позивач не довів суду належними та допустимими доказами наявність ознак недійсності оспорюваних ним правочинів, оскільки АП „Антонов“ не відповідає критеріям замовника, які визначені статтею 2 Закону.

Верховний Суд постановою від 4 лютого 2025 року залишив без задоволення касаційну скаргу Товариства; рішення Господарського суду міста Києва від 2 квітня 2024 року та постанову Північного апеляційного

господарського суду від 5 листопада 2024 року – без змін та вказав, що АП „Антонов“ не є замовником у розумінні Закону, крім того відсутні будь-які розпорядчі документи, рішення органу виконавчої влади, якими б держава покладала на АП „Антонов“ забезпечення певних суспільних потреб, які б виконувалися не на комерційній основі.

1.2. На думку Товариства, окремий припис абзацу першого пункту 3 частини першої статті 2 Закону не відповідає статтям 1, 8 та частині першій статті 19 Конституції України, а саме „вимогам, які визначені щодо правового порядку та правової держави“.

На підтвердження своєї позиції, суб'єкт права на конституційну скаргу посилається на окремі приписи Конституції України, рішення Конституційного Суду України та Європейського суду з прав людини, Закон, Кодекс, Господарський кодекс України, листи Міністерства економіки України та Акціонерного товариства „Українська оборонна промисловість“, а також на судові рішення у його справі.

2. Розв'язуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

2.1. Конституційний Суд України вирішує питання про відповідність Конституції України (конституційність) закону України за конституційною скаргою особи, яка вважає, що застосований в остаточному судовому рішенні в її справі закон України суперечить Конституції України; конституційна скарга може бути подана в разі, якщо всі інші національні засоби юридичного захисту вичерпано (стаття 151¹ Конституції України).

Згідно із Законом України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга має містити обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих приписів) із зазначенням того,

яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55).

2.2. Суб'єкт права на конституційну скаргу твердить про невідповідність статтям 1, 8, частині першій статті 19 Конституції України окремого припису абзацу першого пункту 3 частини першої статті 2 Закону, а саме „якщо така діяльність не здійснюється на промисловій чи комерційній основі“ та зазначає, що суди на підставі установчих та інших документів встановили, що АП „Антонов“ здійснює свою діяльність на промисловій та комерційній основі, отже, не є замовником у розумінні Закону.

На думку автора клопотання, під час розгляду його справи суди неоднозначно витлумачили пункт 3 частини першої статті 2 Закону та не взяв до уваги, що «слова „якщо така діяльність не здійснюється на промисловій чи комерційній основі“ поширюються на всі умови щодо підприємств, які забезпечують потреби держави та мають одну з трьох визначених ознак, наприклад, здійснюють діяльність за рахунок бюджетних коштів».

2.3. Аналіз конституційної скарги свідчить, що доводи, наведені у конституційній скарзі, зведено до висловлення власного тлумачення та підстав застосування пункту 3 частини першої статті 2 Закону під час здійснення публічних закупівель та визначення приналежності особи до категорії замовників у розумінні Закону, а також незгоди з судовими рішеннями у його справі.

Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України вважає, що цитування приписів Конституції України, рішень Конституційного Суду України та висловлення незгоди з тлумаченням та застосуванням судами норм права не є обґрунтуванням тверджень щодо неконституційності оспорюваного положення Закону у розумінні пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі за пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 58, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Товариства з обмеженою відповідальністю „ІНКОМТЕХ-ПРОЕКТ“ щодо відповідності Конституції України (конституційності) окремого припису абзацу першого пункту 3 частини першої статті 2 Закону України „Про публічні закупівлі“ від 25 грудня 2015 року № 922–VIII зі змінами на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Третьої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ТРЕТЯ КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**